

Tega külvatakse, sest et temma seme head
sõdawat õlli annab; ning seddasamma ka
harrafasladwa seemnest rohkeste saab. —
Eawõdid, mis holetuma põlloharriale tül-
liks, tühjal aial hobbosele kaera eest ja in-
nimesele leiva jätkuks kõlbawad; peälegi
neid ka arstimisiks prugitakse. Kobre-
lehed, ohakad ja mitto muud maastkas-
wajat, targemad innimesed ühhe teise asja
jure prugitawaks tunnud; kuida ka teine
rahwas ammugi jo monne rohho rammo
ja kasso õppind tundma, mis teisel alles
teadmatta. Õppiwad innimesed üllepea
wähhehawalt ikka targemaks. Mis se
põlwo rahwas alles umbrohhuks soimab,
selle head ja kasso ehk nende lapsed jo hak-
kawad tähhelepannema. Ei olle Ma peäl
middagi ollemas, mis järsko peaks ilma-
kassota ja aina kahjoteggew umbrohhi ol-
lema. Surmarohhadki, kui on maruifad,
mürgid, hullofoera-rohhi, nassinimed ja
metspyppar, ühhe oskaja ja melemoistja
toetri käes, mitme haigusje, tõbbe, ja wigga

wastuõfeks tullusad, mis innimestele ja
lojustele juhtuwad; monned neist ka head
wärwimise rohhud, kui on horamarjad ja
koerputk. — Arm selle jures peälegi weel,
et Loja need maastkaswajad lomad, mis
innimeste ja ellawa lomade toidusfeks ja
tarwidusfeks seätud, rohke minne lasieb sig-
gida, agga neid kassinamine, mis sedda
suurt kasso ei sada. Nenda on rohtusid
ennam kaswamas, kui puid ja podsaid;
sest rohto ennam tarwis, et temmast surem
hulk ellawaid lome omma toito nouab.

Agga millal innimenne rahbul? ning kes
jouab tedda ärratõita! Usaldab temma
peälegi weel Lojaga waidelda ja temma
teud ja seädussed omma lühikesse arwo,
ja omma kassina tundmise moddo järrele
kõlwatumaks ehk wiggasfeks laidata! Ot-
sego jouaks innimenne Jummalal lomise
nou keif pohjani läbbikatsuda! Otsego peaks
keif kõlwato ja ilma asjata ollema, mis
innimenne ei woi omma suhho pista, egga